01/05/2023

Το Ολοκαύτωμα των έξι Νεοπαρθενομαρτύρων στον ηρωϊκό Γεροπλάτανο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο ηρωϊκός Γεροπλάτανος τίμησε, την Κυριακή των Μυροφόρων , με κάθε μεγαλοπρέπεια τη θυσία των έξι Παρθένων βλαστών του που υπέρ Πίστεως και Πατρίδος έγιναν ολοκαύτωμα και κάηκαν στην πυρά, αποδεικνύοντας παγκοίνως ότι η Ρωμιοσύνη με το αίμα χτίζει και υπογράφει τη Χάρτα της Ελευθερίας της.

Της Ακολουθίας του Όρθρου και της επακολουθησάσης Λαμπράς Αναστασίμου Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Ιερισσού**, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ, πλαισιούμενος από τον δραστήριο Εφημέριο της Ενορίας Αγίου Δημητρίου Γεροπλατάνου Παν. Αρχιμ. π. Κυπριανό Στραζέρου και τους Διακόνους του π. Νικόδημο Κωτινούδη και π. Νικόλαο Τσεπίση.

Ο Γεροπλάτανος σύσσωμος προσήλθε και μετείχε των όλων λατρευτικών εκδηλώσεων, προβάλλοντας έτσι την **Εθνική Ταυτότητα και Μνήμη** με επικεφαλής την Αντιπεριφερειάρχη Χαλκιδικής κα Αικατερίνη Ζωγράφου, τον τ. Αντιπεριφερειάρχη και πολιτευτή κ. Ιωάννη Γιώργο, τους Αντιδημάρχους κ.κ. Χρήστο Κομπόγιαννο και Δημήτριο Ζαγγίλα, την Πρόεδρο της ΚΕΔΗΠΟ κα Μαρία Αβέρη, την Δημοτική Σύμβουλο κα Ιφιγένεια Κυριάκου, τους Προέδρους Γεροπλατάνου κ. Δημήτριο Αντωνά και Ζαγκλιβερίου κ. Νικόλαο Κοπαρανίδη, τον Εκπρόσωπο του Διοικητού του Γ΄ Σώματος Στρατού Συνταγματάρχη κ. Κωνσταντίνο Γεωργέλλη, τον Υποδιευθυντή Αστυνομικής Διευθύνσεως Χαλκιδικής κ. Ιωάννη Μπαμπαΐτη, τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων Ελλάδος κ. Ευάγγελο Αραμπατζή, τον Πρόεδρο Ξενοδόχων Ελλάδος και πολιτευτή κ. Γρηγόριο Τάσιο, τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Γεροπλατάνου κ. Γεώργιο Καραγιάννη, τον Τοπικό Σύμβουλο Γαλατίστης κ. Δημήτριο Γούσιο, την τ. Βουλευτή και πολιτευτή κα Άννα Κατσαρού, την πολιτευτή κα Βαρβάρα Ταρκάση κ.ά.. Τα Ιερά Αναλόγια πέραν των τοπικών Ιεροψαλτών τίμησαν με την παρουσία τους ο Μουσικολογιώτατος Πρωτοψάλτης του Ιερού

Ναού Αγίας Μαρίνης Θεσσαλονίκης κ. Άρης Στάμου και οι Συνεργάτες του.

Το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ιερισσού

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του, αναφερθείς τόσο στις τολμηρές **Μυροφόρες Γυναίκες** που στάθηκαν με μοναδική αυτοθυσία δίπλα στον Διδάσκαλό τους και Κύριο Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό και χαριτώθηκαν να γίνουν οι πρώτοι Μάρτυρες της Αναστάσεώς Του, όσο και στη μοναδική και φοβερή θυσία των έξι Νεοπαρθενομαρτύρων του Γεροπλατάνου που προτίμησαν να παραδοθούν στην πυρά, παρά να ασπαστούν το Ισλάμ και να αφεθούν στις ορέξεις των Τούρκων, μίλησε για το θεολογικό υπόβαθρο της Ορθοδοξίας που γνωρίζει την Πίστη της να τη στηρίζει στη λεβεντιά και στην αυτοθυσία της προσωπικής μαρτυρίας και στο τσαγανό της Ρωμιοσύνης που ξέρει τα εσώψυχά της να τα βαπτίζει με της καρδιάς το πύρωμα και το αίμα.

Τις Μυροφόρες Γυναίκες τις απεκάλεσε Τολμηρές, γιατί μπροστά από τον υπολογισμό και τον φόβο των ανδρών Μαθητών του Κυρίου που γεννούσε η παρουσία του Εβραϊκού και Ρωμαϊκού κατεστημένου της εποχής τους στον υπόδουλο Ισραήλ, Εκείνες αντέταξαν, μαζί με τον Ευσχήμονα Βουλευτή Νικόδημο τον Μυροφόρο και τον Ιωσήφ τον από Αριμαθαίας, της ψυχής τους τα σπλάγχνα και ‘’έμιξαν μύρα μετά δακρύων’’ προσερχόμενες στον Πάνσεπτο του Κυρίου Τύμβο. για να απολαύσουν Πρώτες την Αλήθεια της Αναστάσεώς Του.

Τις έξι Νεοπαρθενομάρτυρες Γυναίκες του Γεροπλατάνου ο ομιλητής τις απεκάλεσε αποτύπωμα του ψυχισμού του Ρωμέϊκου, γιατί από τα πανάρχαια χρόνια μέχρι τα σήμερα, απ’ την Αντιγόνη μέχρι το Κούγκι, το Αρκάδι, μέχρι τον Γεροπλάτανο και μέχρι σήμερα οι Γραικοί απόγονοι του Ομήρου και του Οδυσσέα, με της καρδιάς το θάρρος και την πιστότητα της θυσίας σφραγίζουμε την ύπαρξή μας και διασφαλίζουμε τον τρόπο της ζωής μας.

Οι **Νεοπαρθενομάρτυρες έξι Γυναίκες το 1854,** κατά τον τοπικό επαναστατικό ξεσηκωμό του **Τσάμη Καρατάσου** και την μετέπειτα καταστολή του από την Τουρκιά, με την επακολουθήσασα σφαγή των τριάντα Προυχόντων του Πολυγύρου στις 22 Απριλίου του 1854 και την κατοπινή προέλαση των Υιών της Άγαρ – των Οθωμανών Τούρκων- στα Ζερβοχώρια μετά το Χάλασμα του σπαθιού του Τσάμη Καρατάσου και του Βλαχομιχάλη, θεώρησαν καλό, ως **απόγονοι των Μαραθωνομάχων** και των τριακοσίων του **Λεωνίδα στις Θερμοπύλες**, να δώσουν ένα μάθημα στο Δοβλέτι ότι ο Έλληνας Ραγιάς δεν λογαριάζει το αίμα του, σαν θέλει να υπογράψη αντί για μελάνι με αυτό το κιτάπι της Ελευθερίας του! Τα επώνυμα Αυτών των Κοριτσιών ήταν: ΜΙΖΟΥΛΗ, ΚΑΡΑΚΑΣΗ, ΛΕΜΟΝΗ, ΤΣΑΜΗ, ΠΑΣΧΟΥ και ΝΕΣΤΟΡΑ, ενώ της έβδομης που λιποψύχησε ήταν Αγορίτσα Τζιτζινού, η οποία παντρεύτηκε μεν σε διπλανό χωριό Τούρκο προσκυνητή του Αλάχ, αλλά έμεινε μέχρι το τέλος της πιστή στον Αναστάντα Κύριο.

« Η Ορθοδοξία τη Θεολογία και την Πίστη της δεν τη βγάζει από θώκους γραφείων και σπουδαστηρίων! Την προσπορίζεται από τα μύρα της καρδιάς της και την τόλμη της θυσίας της! Μα κι η Ρωμιοσύνη την υπόστασή της τη βασίζει στο πότισμα των χωμάτων τούτης της Ξέρας που μας δώρισε ο Θεός με τις σταγόνες του αίματος και την ανάσα της Λευτεριάς! Και οι δυό ξέρουν να δροσίζουν το αμπέλι, το γεώργιο της υπάρξεώς τους με το βάπτισμα του αίματος, της ομολογίας, της πιστότητος και της θυσίας!», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Προ της Απολύσεως εσχηματίσθη πομπή και Λιτανευτικώς το Εκκλησίασμα μετέβη στον Μύλο του Γεωργίου Τσάμη, όπου έλαβε χώρα το 1854 το Ολοκαύτωμα της Θυσίας και κατέθεσαν στεφάνους στην Αιώνια Μνήμη των Προγόνων.

Παράλληλα ο Σεβασμιώτατος, με πρωτοβουλία του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και του Προέδρου του π. Κυπριανού, παρέδωσε τιμητική πλακέτα στην οικογένεια Δημητρίου και Βασιλικής Μανωλάκη, οι οποίοι με γενναία οικονομική προσφορά τους προσέφεραν τη δυνατότητα στην Τοπική Εκκλησία να στολίσει το υπέροχα ανακαινισμένο το 2019 Κωδωνοστάσιό της με σύγχρονο σύστημα κωδωνοκρουσίας και πέντε νέες καμπάνες προς Δόξαν Θεού.

Για προβολή στον αιώνα του γεγονότος αυτού ο Σεβασμιώτατος μαζί με τους Άρχοντες του Τόπου απεκάλυψαν μαρμάρινη αναθηματική πλάκα, η οποία εντοιχίστηκε στην πρόσθια πλευρά του λυγερόκορμου Καμπαναριού.

Να σημειωθεί τέλος ότι, με πρωτοβουλία του Ρουμανικής καταγωγής π. Κυπριανού, ανεγείρεται στον προαύλιο χώρο του Πανσέπτου Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου Γεροπλατάνου ‘’Πρεσβυτερείον’’, κοινώς Παπαδόσπιτο, που θα φιλοξενήσει τον εκάστοτε Εφημέριο της Ενορίας κάτω από τη σκέπη του.